

היו זמנים...

בלדה לשלושה מקלות

בשנות ה 70 הוקם על ידי כמה אנגלו סקסים בנהריה, מועדון קריקט על פי כל הכללים והמסורות הדרושים; ביגוד לבן, קסקטים, מגני רגליים וכפפות. במהרה, חברי בית העמק החולים על הספורט, הצטרפו לנבחרת נהריה, גם הם בבגד אחיד הדרוש ושיחקו נגד נבחרות שונות ברחבי הארץ, דרום אפריקאיות, הודיות, אוסטרליות ועוד.

מדי פעם המשחק התקיים על מגרש הכדורגל של הקיבוץ, עליו גם התאמנו שחקני המקום: קן גורדון, טוני בריס, אייבור גולקר ז"ל ועוד. כל הכללים והטקסים הקשורים למורשת המשחק כמובן נשמרו, בעיקר לגבי יריבות ג'נטלמנית וכך, לעיני קהל סלקטיבי ביותר של יוצאי הממלכה אך לא רק, התנהלה הקרב בין הזורק את הכדור מול המחזיק במחבט ומגן על שלושת המקלות שעליהם שני קישורים קטנים. הפלת הקישורים היא מטרת המשחק וגורמת לשחקני התקיפה לקפוץ לאוויר ולצעוק "האוסזאט!!!" (איך זה?). חבטת הכדור שנזרק למרחקים מאפשר לשני

מחזיקי המחבט להחליף מקום ומספר הריצות, לפני שהכדור חוזר לזירה, קובע את הניצחון.

צילומים סמי גורן ז"ל

אחרי שכל השחקנים השתתפו בצורה זו או אחרת, הנבחרת שזכתה ביותר ריצות היא המנצחת וכמובן מקבלת את הגביע הנחשק.

כעבור כמה שנים, חברי נבחרת נהריה התפזרו והמשחקים תמו. המחבט של בית העמק נימצא במוזאון.

לצערי לא מצאתי תמונות של חברינו בנבחרת.